

Dosarul nr. 3ra-883/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – S. Stratan

Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în pricina civilă la acțiunea Anastasiei Moscaliciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind recunoașterea ilegalității actelor administrative, achitarea indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

Moscaliciuc Anastasia la data de 08 septembrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat:

- recunoașterea ca fiind ilegale răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale și Inspectoratului General al Poliției,
- obligarea Inspectoratului General al Poliției și Casei Naționale de Asigurări Sociale în mod solidar la plata în beneficiul Anastasiei Moscaliciuc a indemnizației pentru creșterea copilului Moscaliciuc Ecaterina lunar a cîte 30 % din venitul mediu lunar de 6 815,59 lei realizat de către soțul Moscaliciuc Serghei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului de la 31 martie 2015 – pînă la 31 martie 2018,
- încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției și Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul Anastasiei Moscaliciuc a sumei de 5 000 lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta Anastasia Moscaliciuc a indicat, că la data de 22 noiembrie 2014 a încheiat căsătoria cu Moscaliciuc Serghei, în urma căreia la 31 martie 2015 s-a născut copilul Moscaliciuc Ecaterina. Reclamanta menționează că nu este angajată în cîmpul muncii și se află la întreținerea soțului, care activează în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în funcție de căpitan de poliție în bază de contract.

La data de 11 august 2015 s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale și Inspectoratul General al Poliției cu cerere, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului în mărime de 30% din venitul mediul lunar realizat de către soțul său Moscaliciuc Serghei pe parcursul ultimelor 6 luni pînă la nașterea copilului.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din data de 13 octombrie 2015 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată (f.d. 52).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 13 octombrie 2015 avocatul Ipati Denis în interesele Anastasiei Moscaliciuc a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărîrii contestate, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii integral (f.d. 65).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 16 februarie 2016 s-a admis cererea de apel, s-a casat parțial hotărîrea primei instanțe în partea respingerii acțiunii formulate de Moscaliciuc Anastasia cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului IGP, încasarea din contul IGP a indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani și a cheltuielilor de judecată și în această parte s-a emis o nouă hotărîre potrivit căreia:

- s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Moscaliciuc Anastasia împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegalității refuzului nr. 34/5- M-140/15 din 18 august 2015 privind achitarea indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani și încasarea cheltuielilor de judecată.

- s-a recunoscut ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-M-140/15 din 18 august 2015 cu privire la achitarea indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani.

- s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Anastasiei Moscaliciuc indemnizația pentru creșterea copilului Moscaliciuc Ecaterina lunar a cîte 30% din venitul mediul lunar de 6 815-59 lei realizat de soțul Moscaliciuc Serghei – pentru perioada pînă la atingerea copilului a vârstei de 3 ani, începînd cu 31 ianuarie 2015.

- s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Moscaliciuc Anastasia suma de 2 500 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică suportate la judecarea cauzei în ordine de apel (f.d. 106-107).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 21 aprilie 2016 Inspectoratul General al Poliției a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea deciziei recurate, cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 121-125).

La data de 26 mai 2016 Moscaliciuc Anastasia a depus referință, prin care a solicitat respingerea în întregime a recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției ca fiind inadmisibil și neîntemeiat (f.d. 131-133).

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 februarie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 18 martie 2016 (f.d. 118).

Recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției la 21 aprilie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, în pricina civilă la acțiunea Moscaliciuc Anastasia împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind recunoașterea ilegalității actelor administrative, achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas